

To gamle.

Et hederspar.

Anne Birgithe og Jakob Benjamin Olsen, Leiknes, må vi vel si er et gammelt hederspar av den gamle gode typen.

Anne er født på Hestøy, nær Gibostad den oktober 1853 og var således 84 år den 3. oktober sistleden.

Jakob Benjamin, som han almindelig blir kallt, er født på Skognes den 10. mars 1854, og blir saaledes 84 år den 10. mars førstkommende.

Han kom til Leiknes til gamle Hans Andreas Jørgensen og hustru, bare 2 år gammel og blev opfostret her. Og da Hane Andreas og hustruen ingen barn hadde selv, blev det Jakob Benjamin som tok eiendommen etter dem (halve jordeiendommen).

Anne kom og Leiknes til Hans Andreas og hustru, da hun var 15-års jente, og blev her.

Den 11. juli 1878 blev så hun og Jakob Benjamin viet i Lenvik kirke og kan således feire sitt diamantbryllup den 11. juli førstkommende.

De har hatt 6 barn hvorav den ene pike døde som barn. De andre 5 lever: Hans Jentoft Jakobsen, Leiknes, Kristian Jakobsen, Leiknes, Erikka, Jenny og Aminda. Alle er gift. Erikka bor i nærheten av Sortland i Vesterålen. De øvrige 4 bor på Leiknes. De 2 gamle har nu 43 barnebarn og 2 barnebarnsbarn.

Den som skriver disse linjer, hadde en liten samtale fornylig med den gamle hedersmann. Han fortalte på sin lune, koselige måte mange morsomme og alvorssomme trekk fra sitt liv og virke og om opplevelser på sjø og land.

Jeg merket mig især hvad han fortalte fra konfirmasjonstiden, da han gikk for presten Bull. De var 80 gutter den høsten og de gikk i konfirmasjonsskolen i 5 uker.

Sin første Lofottur gjorde han før han blev konfirmert i 1869, bare 15 år gammel. Og siden drev han Lofot- og Finnmarkfiske, sei – og sildfiske hvert år. Lofotfiske drev han til 1913. Det året var hans siste, som fisker. Hovedsmann var han og en tid. Men meget reiste han med den kjente Jørgen Melkørsen, Leiknes, og stod manganen vågsom dyst ombord i dennes farkost:

Efter 1913 reiste han så noen år med kjøpefartøi. «Eg huse så godt alle merka og mee, så eg skul' så fint ha sett bruk eindå innpå Stamsund-havet – for dæ va der eg rodde i Lofoten for dæ meste», sa han og lysnet op i ansiktet med et smil ved tanken på ansvar og de mange alvorssdyster og tunge tak. Men alltid gikk det godt.

Forlis eller påseiling har han ikke vært utsatt for. Han husker godt, er bra legems og aldeles åndsfrisk og følger med i alt som rører sig i tiden. God venstremann - helt fra før Johan Sverdrup tiden har han alltid vært. Ved siste valg gikk han i fælt vær til valgstedet og la sin stemme i urna.

Hans hustru, Anne, er og sjelden åndsfrisk og rørig, arbeider fru morgen til kveld, men er blitt ende bøiet av tunge arbeidstak, den lange livsdag.

På sin 80 års dag for 4 år siden sa hun da noen talte i om de dårlige tider: «Dokker snakka om dårli ti no! Nei, no e dæ ikje dårli ti, men eg kan huse dårlie

tider då dem måtte tørke korne i gryta, og male dæ på handkværna før vi bannan kunne få nonsmat. Da trilla tårene på den gamles kinder, ved å minnes barndommens savn.

Hun har vært en god hustru og mor. Hun har vært sin manns kloke i rådgiver i alle vanskelige spørsmål, smått og stort. Og hun har fulgt sine barn og barnebarn med en rørende kjærlighet og omsorg ut gjennom årene.

Jakob Benjamin og Anne Birgithe Olsen, har levet et varmt kristenliv det meste av sin tid. De har vært snille og omgjengelige i nabolaget og avholdt av alle de barn som vokste op omkring dem. Måtte deres livskveld bli lys og god og rik på Guds velsignelse.

En av dem som vokste op
omkring dem.